

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 18 oktober 2018*

”Överklagande – Dumpning – Förordning (EG) nr 397/2004 – Import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan – Det berättigade intresset av att få saken prövad består”

I mål C-100/17 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 24 februari 2017,

Gul Ahmed Textile Mills Ltd, Karachi (Pakistan), företrätt av L. Ruessmann, avocat, och J. Beck, solicitor,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska unionens råd, företrätt av J.-P. Hix, i egenskap av ombud, biträdd av R. Bierwagen och C. Hipp, Rechtsanwältin.

svarande i första instans

Europeiska kommissionen, företrädd av J.-F. Brakeland och N. Kuplewatzky, båda i egenskap av ombud,

intervenient i första instans

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av ordföranden på sjunde avdelningen T. von Danwitz, tillika tillförordnad ordförande på fjärde avdelningen, samt domarna K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Juhász (referent) och C. Vajda,

generaladvokat: E. Sharpston,

justitiesekreterare: förste handläggaren L. Hewlett,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 januari 2018,

och efter att den 22 mars 2018 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

* Rättegångsspråk: engelska.

Dom

- 1 Gul Ahmed Textile Mills Ltd (nedan kallat Gul Ahmed) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 15 december 2016, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04 RENV, ej publicerad, EU:T:2016:740) (nedan kallad den överklagade domen) genom vilken tribunalen ogillade talan om ogiltigförklaring av förordning (EG) nr 397/2004 av den 2 mars 2004 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan (EUT L 66, 2004, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den del den avser klaganden.

Bakgrunden till tvisten och den omtvistade förordningen

- 2 I det förevarande förfarandet kan bakgrunden till tvisten sammanfattas på följande sätt.
- 3 Gul Ahmed är ett bolag bildat enligt pakistansk rätt som tillverkar sänglinne och exporterar det till unionen.
- 4 Efter ett klagomål som ingavs den 4 november 2002 inledde kommissionen en antidumpningsundersökning rörande import av sänglinne av bomull, ren eller blandad med konstfibrer eller lin (i vilken lin inte är den dominerande fibern), blekt, färgat eller tryckt med ursprung i Pakistan. Antidumpningsundersökningen avsåg perioden från den 1 oktober 2001 till den 30 september 2002. Undersökningen av utvecklingstendenser som är av betydelse för skadebedömningen omfattade perioden från år 1999 till och med slutet av undersökningsperioden.
- 5 Den 10 december 2003 riktade kommissionen till klaganden dels en handling med allmänna slutliga uppgifter i vilken den redogjorde för de faktiska omständigheterna och skälen till att kommissionen föreslog att slutliga antidumpningsåtgärder skulle vidtas, dels en handling med slutliga uppgifter som var specifika för klaganden. I en skrivelse av den 5 januari 2004 bestred klaganden formellt kommissionens slutsatser såsom dessa framställts i dessa handlingar. Klaganden tillhandahöll kommissionen ytterligare uppgifter i skrivelser av den 16 februari 2004.
- 6 Den 17 februari 2004 besvarade kommissionen skrivelsen av den 5 januari 2004. Kommissionen gjorde visserligen vissa ändringar i sina beräkningar, men fastställde de slutsatser som angetts i de ovannämnda handlingarna med uppgifter. I skrivelse av den 27 februari 2004 framhöll klaganden på nytt de felaktigheter som den ansåg att kommissionen gjort i sin bedömning.
- 7 Europeiska unionens råd antog den omtvistade förordningen den 2 mars 2004.
- 8 Rådet har i skäl 70 i den omtvistade förordningen konstaterat att den samlade genomsnittliga dumpningsmarginal som är tillämplig på alla pakistanska exporterande tillverkare uppgår till 13,1 procent.
- 9 Rådet har därefter, i den del som rör bedömningen av priset inom ramen för undersökningen av den skada som unionsindustrin lidit, i skäl 92 i förordningen framhållit att de genomsnittliga priserna per kilo som tillämpas av unionstillverkarna hade ökat gradvis under skadeundersökningsperioden och att det bör erinras om, i syfte att bedöma denna utveckling, att detta genomsnittliga pris omfattar både dyra och billiga varianter av den berörda produkten och att "[unions]industrin har tvingats övergå till en högre andel försäljning av dyra nischprodukter, i takt med att dess försäljning på massmarknaden med höga försäljningsvolymerna tagits över av import från lågprisländer".
- 10 I skäl 101 i den omtvistade förordningen angav rådet att unionsindustrins situation hade försämrats, men påpekade även att de genomsnittliga försäljningspriserna för de tillverkare som ingick i urvalet "visade en uppåtgående trend under skadeundersökningsperioden, vilket dock delvis är en följd av övergången till en högre andel försäljning av dyra nischprodukter".

- 11 I den allmänna delen som rör bedömningen av orsakssambandet angav rådet i skälen 104 och 105 i den omtvistade förordningen, inom ramen för undersökningen av verkningarna av den dumpade importen, att såväl volymen av import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan som motsvarande marknadsandel för detta land hade ökat i unionen. Rådet angav vidare att ”priserna för den dumpade importen låg avsevärt under både [unions]industrins priser och priserna för exportörer från andra tredjeländer”. Rådet konstaterade även ”att [unions]industrin till stor del hade tvingats lämna lågprissegmenten på marknaden, där importen från Pakistan var stark. Detta underströk orsakssambandet mellan den dumpade importen och skadan för [unions]industrin”.
- 12 I bedömningen av effekterna av andra faktorer, angav rådet i skäl 109 i den omtvistade förordningen att import med ursprung i andra tredjeländer än Indien och Pakistan hade ökat under undersökningsperioden. Rådet framhöll härvid att ”[m]ed hänsyn till förbindelserna mellan turkiska företag och företag i gemenskapen kan det sägas att det föreligger en viss marknadsintegration i form av handel mellan turkiska exporterande tillverkare och företag i [unionen], vilket tyder på att beslutet att importera från detta land inte endast är avhängigt av priset. Detta bekräftas av de genomsnittliga priserna för importen av sänglinne med ursprung i Turkiet under undersökningsperioden, vilka var nästan 45 % högre än priserna från Indien och 34 % högre än priserna från Pakistan. Det är därför inte sannolikt att import med ursprung i Turkiet kunde ha upphävt orsakssambandet mellan den dumpade importen från Pakistan och skadan för [unions]industrin”.
- 13 I skäl 112 i den omtvistade förordningen framhöll rådet slutligen att ”[d]et hävdades att efterfrågan på sänglinne tillverkad av [unions]industrin har minskat volymmässigt i takt med att [unions]industrin inriktat sig på de övre marknadssegmenten där volymerna är mindre. Som det emellertid har påpekats minskade emellertid inte den totala förbrukningen av sänglinne i EU utan ökade i stället under skadeundersökningsperioden. De flesta av [unions]tillverkarna har olika produktlinjer för olika marknadssegment. De dyra märkena genererar höga marginaler men säljs endast i mycket små volymer. För att maximera kapacitetsutnyttjandet och täcka de fasta tillverkningskostnaderna skulle [unions]industrin även behöva sälja stora volymer i lågprissegmentet. Det finns inget som tyder på att efterfrågan har gått ned i det marknadssegmentet. Detta segment håller däremot i ökande utsträckning på att övertas av lågprisimport, vilket vållar [unions]industrin skada. Med hänsyn till den totala ökningen av förbrukningen, som inte är begränsad till ett särskilt marknadssegment, kan således efterfrågesituationen i [unionen] inte anses upphäva orsakssambandet mellan den dumpade importen från Pakistan och skadan för [unions]industrin”.
- 14 Enligt artikel 1.1 i den omtvistade förordningen har det införts en antidumpningstull på 13,1 procent på import av sänglinne av bomull med ursprung i Pakistan som omfattas av de KN-nummer som förtecknas i denna förordning.
- 15 Efter en partiell interimsoversyn, begränsad till dumpning, som genomfördes ex officio enligt artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EGT L 56, 1996, s. 1) (nedan kallad grundförordningen), på grundval av en ny undersökningsperiod avseende tiden 1 april 2003–31 mars 2004, ändrade rådet den omtvistade förordningen genom att anta förordning (EG) nr 695/2006 av den 5 maj 2006 (EUT L 121, 2006, s. 14), varigenom nya antidumpningstullsatsen på mellan 0 och 8,5 procent infördes. Med hänsyn till det stora antalet samarbetsvilliga exporterande tillverkare tillämpades ett stickprovsförfarande i vilket klaganden ingick. Den slutgiltiga antidumpningstull som är tillämplig på dess produkter fastställdes till 5,6 procent.
- 16 Enligt artikel 11.2 i grundförordningen upphörde den slutgiltiga antidumpningstull som sålunda fastställdes att gälla den 2 mars 2009, det vill säga fem år efter det att den infördes.

Talan vid tribunalen och den överklagade domen

- 17 Genom ansökan som inkom till tribunalen den 28 maj 2004, väckte Gul Ahmed talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen.
- 18 Talan stödde sig på följande fem grunder:
- Åsidosättande, såvitt avser inledandet av granskningen, av artikel 5.7 och 5.9 i grundförordningen samt artiklarna 5.1 och 5.2 i avtalet om tillämpning av artikel VI i Allmänna tull- och handelsavtalet 1994 (GATT 1994) (EGT L 336, s. 103; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 105) (nedan kallad 1994 års antidumpningslagstiftning), som återfinns i bilaga 1 A till Avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO), som undertecknades i Marrakech den 15 april 1994 (EGT L 336, s. 1; svensk specialutgåva, område 1, volym 38, s. 3).
 - Uppenbart oriktig bedömning samt åsidosättande av artiklarna 2.3, 2.5 och 18.4 i grundförordningen och åsidosättande av 1994 års antidumpningslagstiftning när det gäller beräkningen av normalvärdet.
 - Åsidosättande av artikel 2.10 i grundförordningen, 1994 års antidumpningslagstiftning och skyldigheten att lämna en tillräcklig motivering i enlighet med artikel 253 EG, när det gäller den justering av den tullrestitution som gjordes för jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset.
 - Uppenbart oriktig bedömning samt åsidosättande av artikel 3.1–3.3 och 3.5 i grundförordningen och åsidosättande av 1994 års antidumpningslagstiftning när det gäller fastställandet av om det förelåg en väsentlig skada.
 - Uppenbart oriktig bedömning samt åsidosättande av artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen och åsidosättande av 1994 års antidumpningslagstiftning när det gäller fastställandet av ett orsakssamband mellan den import som påstås vara föremål för dumpning och den eventuella skadan.
- 19 I dom av den 27 september 2011, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04, ej publicerad, EU:T:2011:535) biföll tribunalen talan på den tredje delen av den femte grunden utan att pröva de övriga grunder som åberopats, med motiveringen att rådet hade gjort en felaktig rättstillämpning genom att inte, i enlighet med artikel 3.7 i grundförordningen, undersöka huruvida upphävandet av den tidigare antidumpningstullen och införandet av det allmänna preferenssystemet till förmån för Pakistan ledde till att orsakssambandet upphörde mellan den dumpade importen från Pakistan och den skada som unionsindustrin lidit. Tribunalen ogiltigförklarade således den omtvistade förordningen vad gäller Gul Ahmed.
- 20 Rådet, till stöd för vilket kommissionen hade intervenerat, överklagade denna dom med yrkande om att den skulle upphävas.
- 21 Genom dom av den 14 november 2013, rådet/Gul Ahmed Textile Mills (C-638/11 P, EU:C:2013:732), upphävde domstolen domen av den 27 september 2011, Gul Ahmed Textile Mills/rådet (T-199/04, ej publicerad, EU:T:2011:535), och återförvisade målet till tribunalen.
- 22 Den 26 november 2015 höll tribunalen en förhandling i målet T-199/04 RENV. Vid förhandlingen hävdade rådet, med stöd av kommissionen, att Gul Ahmed inte längre hade något berättigat intresse av att få saken prövad.
- 23 Till stöd för detta påstående gjorde de två institutionerna gällande att de antidumpningstullar som hade införts genom den omtvistade förordningen hade upphört att gälla den 2 mars 2009 och att exporten av produkten i fråga därför inte längre omfattades av dessa tullar. De påpekade dessutom att

i enlighet med artikel 46 i stadgan för Europeiska unionens domstol hade fristen för väckande av talan om utomobligatoriskt skadeståndsansvar för skada som uppkommit till följd av tillämpningen av dessa tullar löpt ut den 1 mars 2014 samt att även rätten till återbetalning av erlagda antidumpningstullar i enlighet med artikel 236 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) hade preskriberats. De hävdade att den ogiltigförklaring som yrkats följaktligen inte kunde medföra någon fördel för Gul Ahmed.

- 24 Tribunalen beviljade Gul Ahmed en frist på två veckor från dagen för förhandlingen för att yttra sig angående invändningen om att bolaget inte längre hade något berättigade intresse av att få saken prövad.
- 25 Gul Ahmed yttrade sig genom skrivelse av den 10 december 2015 och gjorde gällande att bolaget fortfarande hade ett berättigat intresse av att få saken prövad. Gul Ahmed åberopade härvidlag, för det första, att bolaget fortfarande hade ett intresse av att få tillbaka rättegångskostnaderna från rådet, för det andra, möjligheten att väcka talan om ersättning för skada som orsakats av att unionsdomstolen inte hade prövat talan inom skälig tid, för det tredje, dess chanser att erhålla återbetalning av den slutgiltig antidumpningstull som betalats, för det fjärde, dess intresse av att säkerställa att en sådan rättsstridighet inte upprepas i framtiden och, för det femte, möjligheten att återupprätta sitt anseende genom att fortsätta förfarandet.
- 26 Kommissionen och rådet yttrade sig genom skrivelser av den 6 och den 20 januari 2016. De yrkade att tribunalen skulle underkänna de argument som Gul Ahmed framfört och slå fast att bolaget inte längre hade något berättigat intresse av att få saken prövad.
- 27 Tribunalen ogillade genom den överklagade domen den talan som väckts av Gul Ahmed.

Parternas yrkanden i målet om överklagande

- 28 Klaganden har yrkat att domstolen ska upphäva den överklagade domen och förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande och i förfarandet vid tribunalen.
- 29 Rådet och kommissionen har yrkat att domstolen ska ogilla överklagandet och förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning av överklagandet

- 30 Till stöd för sitt överklagande har klaganden anfört två grunder. Den första avser att tribunalen genom att slå fast att det inte längre fanns någon anledning att pröva den andra och den tredje grunden, eftersom bolaget inte längre hade något intresse av att få saken prövad, åsidosatte artikel 36 i stadgan för Europeiska unionens domstol rörande skyldigheten att motivera domar och gjorde en felaktig rättstillämpning. Den andra grunden avser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och missuppfattade de faktiska omständigheterna genom att inte bifalla talan på den femte grunden.

Den första grunden

Parternas argument

- 31 Den första grunden rör domskälen i punkterna 42–60 i den överklagade domen. Denna grund är uppdelad i fyra delar.

- 32 I den första delen av den första grunden har klaganden i huvudsak gjort gällande att tribunalen i punkterna 49, 57 och 60 i den överklagade domen åsidosatte sin motiveringsskyldighet och artikel 129 i tribunalens rättegångsregler genom att kräva av klaganden att bolaget skulle styrka ett fortsatt intresse av att få talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen prövad, trots att klaganden anser att intresset av att få saken prövad ska styrkas av sökanden endast vid tidpunkten för inlämnandet av ansökan om ogiltigförklaring av den berörda rättsakten. När ett sådant intresse har styrkts, ankommer det på den part som hävdar att ett sådant intresse inte längre föreligger att bevisa påståendet. Klaganden har vidare gjort gällande att tribunalen åsidosatte rätten till försvar genom att endast pröva de argument som anförts för att visa ett fortsatt intresse av att få saken prövad, utan att beakta övrig bevisning i målet.
- 33 I den andra delen av den första grunden har klaganden gjort gällande att i motsats till tribunalens konstateranden i punkt 58 i den överklagade domen, utgjorde felen rörande fastställandet av exportpriset och normalvärdet samt beräkningarna av dumpningen metodfel som riskerar att upprepas i framtiden. De utgjorde inte materiella fel som var specifika för det aktuella fallet. Detta bör leda till att den omtvistade förordningen ogiltigförklaras, särskilt eftersom det är i unionens allmänna intresse att sådana felaktigheter, som strider mot bestämmelserna i artikel 2 i grundförordningen, korrigeras.
- 34 I den tredje delen av den första grunden har klaganden kritiserat punkt 58 i den överklagade domen och hävdade att tribunalen åsidosatte sin motiveringsskyldighet genom att framhålla att justeringen av tullrestitutioner enligt artikel 2.10 i grundförordningen delvis avslagits på grund av att begäran inte stöddes av någon relevant bevisning.
- 35 I den fjärde delen av den första grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen inte bemötte argumentet om att ett fastställande av att det inte finns ett intresse av att väcka talan om ogiltigförklaring av rättsakter som inte har lett till betalning av penningbelopp och som upphör att gälla innan tribunalen har kunnat uttala sig om deras giltighet, leder till att sådana rättsakter undantas domstolsprövning, vilket därmed utgör en överträdelse av artikel 263 FEUF, något som tribunalen redan har slagit fast i dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M & E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet (T-299/05, EU:T:2009:72).
- 36 Rådet och kommissionen har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 37 Enligt domstolens praxis kan en talan om ogiltigförklaring som väckts av en fysisk eller juridisk person, endast prövas i den mån som personen har ett berättigat intresse av att den angripna rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse förutsätter att själva ogiltigförklaringen av rättsakten kan få rättsverkningar och att talan således kan medföra en fördel för den person som har väckt den. Bevis för ett sådant intresse, vilket ska bedömas den dag talan väcks och vilket är en väsentlig och grundläggande förutsättning för varje rättsligt förfarande, ska åberopas av sökanden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 4 juni 2015, Andechser Molkerei Scheitz/kommissionen, C-682/13 P, ej publicerad, EU:C:2015:356, punkterna 25–27 och där angiven rättspraxis).
- 38 Detta berättigade intresse måste bestå fram till domstolsavgörandet och den domstol vid vilken talan väckts kan när som helst under förfarandet på eget initiativ pröva om en av parterna inte längre har ett intresse av att få sin talan prövad på grund av en omständighet som inträffat efter det att talan väcktes (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 oktober 1995, Rendo m.fl./kommissionen, C-19/93 P, EU:C:1995:339, punkt 13, och dom av den 17 september 2015, Mory m.fl./kommissionen, C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 57).

- 39 Eftersom tribunalen när som helst under förfarandet på eget initiativ kan pröva en fråga om huruvida sökandens intresse av att få saken prövad kvarstår, får den även undersöka en sådan fråga när den har väckts under förfarandet av en part som åberopar tillräckligt klar bevisning.
- 40 Vid denna prövning ankommer det på tribunalen att uppmana sökanden att lämna sina synpunkter på denna fråga och att ge sökanden möjlighet att förete de bevis som är relevanta för att motivera sitt fortsatta intresse av att få saken prövad.
- 41 I förevarande fall gjorde rådet och kommissionen, vid förhandlingen den 15 november 2015 vid tribunalen, gällande att det inte längre fanns någon anledning att döma i saken till följd av att klaganden inte längre hade ett berättigat intresse av att få saken prövad och de stödde sig därvid på tillräckligt relevant bevisning. Efter förhandlingen uppmanades klaganden att kommentera denna fråga och gavs tillfälle att åberopa bevisning som kunde tillbakavisa de påståenden som gjorts av institutionerna.
- 42 Tribunalen har således inte åsidosatt bevisbördereglererna eller sin motiveringsskyldighet när den fann att det inte längre fanns någon anledning att pröva den andra och den tredje grunden av det skälet att, efter att ha granskat alla faktiska och rättsliga omständigheter som parterna anfört angående frågan huruvida klaganden hade ett fortsatt intresse av att få saken prövad, och beträffande vilka de hade getts tillfälle att yttra sig, fann tribunalen att klaganden på ett relevant sätt hade motiverat att den fortfarande hade ett intresse av att få dessa två grunder för ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen prövade.
- 43 Klaganden har dessutom felaktigt hävdat att tribunalen åsidosatte rätten till försvar, eftersom tribunalen, efter att ha gett klaganden tillfälle att yttra sig angående rättegångshindret i form av förlust av ett berättigat intresse av att få saken prövad, tog ställning till alla de faktiska och rättsliga omständigheter som klaganden hade utvecklat till stöd för att bolaget fortfarande hade ett sådant intresse, såsom det ålåg tribunalen att göra och vilket anges i punkterna 39 och 40 i denna dom.
- 44 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan bifallas på den första delen av den första grunden.
- 45 När det gäller den andra delen av den första grunden ska det framhållas att, enligt domstolens fasta praxis, ska det i överklagandet klart anges vilka punkter som ifrågasätts i den dom som klaganden vill ska upphävas samt de rättsliga grunder som specifikt stöder denna begäran. Överklagandet får inte i själva verket utgöra en begäran om omprövning av den ansökan som ingetts till tribunalen (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 17 september 1996, San Marco/kommissionen, C-19/95 P, EU:C:1996:331, punkterna 37 och 38).
- 46 I förevarande fall har klaganden nöjt sig med att i överklagandet anföra fel i beräkningsmetoden utan att närmare beskriva dessa fel samt konsekvenser i resultaten av dumpningsberäkningarna, utan att påvisa skälen till att dessa fel riskerar att upprepas i framtiden. Såsom generaladvokaten dessutom har påpekat i punkt 75 i sitt förslag till avgörande, gjorde klaganden vid förhandlingen vid domstolen gällande att bolaget ansåg att kommissionen hade grundat sina slutsatser på tillfälliga och godtyckliga val utan att ange någon särskild beräkningsmetod. Klaganden har således själv under förhandlingen medgett att de påstådda felen var specifikt hänförliga till omständigheterna i det aktuella fallet.
- 47 Den andra delen av den första grunden kan således inte upptas till prövning.
- 48 När det gäller den tredje delen av den första grunden ska det, i likhet med vad generaladvokaten påpekade i punkt 78 i sitt förslag till avgörande, framhållas att denna del grundar sig på en uppenbart oriktig tolkning av punkt 58 i den överklagade domen. Tribunalen har i denna punkt endast konstaterat att klaganden inte har något berättigat intresse av att få saken prövad på grund av att slutsatserna i den ifrågasatta förordningen, vars lagenlighet har bestritts av klaganden, är nära knutna

till de särskilda omständigheterna i målet. Det var mot denna bakgrund som tribunalen i punkt 58 enbart påpekade att rådet i vissa delar avslag den justering av tullrestitutioner som begärts på grund av att klaganden inte åberopat relevant bevisning.

- 49 Av detta följer att överklagandet inte kan bifallas på den tredje delen av den första grunden.
- 50 Vad gäller den första grundens fjärde del, ska det erinras om att tribunalens resonemang i punkterna 56 och 57 i dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M & E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet (T-299/05, EU:T:2009:72) var direkt avsett att vederlägga de argument som framförts av rådet i detta mål, vilka sammanfattas i punkt 44 i denna dom och enligt vilka klagandena i det målet inte längre kunde visa ett berättigat intresse av att få saken prövad, eftersom den förordning mot vilken talan om ogiltigförklaring väckts hade upphört att gälla och med stöd av vilken klagandena inte hade betalat någon antidumpningstull, efter det att talan om ogiltigförklaring väckts.
- 51 Det ska framhållas att tribunalen i den överklagade domen inte alls konstaterade att klaganden inte längre hade intresse av att få saken prövad enbart på den grunden att den angripna förordningen inte längre var i kraft när tribunalen prövade talan om ogiltigförklaring och att klaganden inte hade visat att den betalat antidumpningstullar med stöd av denna förordning.
- 52 Till stöd för konstaterandet att det inte längre fanns någon anledning att pröva den andra och den tredje grunden angav tribunalen fem skäl, nämligen, för det första, att en önskan om att få kostnaderna för förfarandet ersatta inte kan ligga till grund för att klaganden anses ha ett fortsatt intresse av att få saken prövad (punkt 52 i den överklagade domen), för det andra, att det påstått orimligt långa förfarandet inte kan ligga till grund för att klaganden anses ha ett fortsatt intresse av att få saken prövad (punkt 53 i den överklagade domen), för det tredje, att klaganden inte styrkt att antidumpningstullar betalats med stöd av den omtvistade förordningen, eftersom den antidumpningstull som betalats av dotterbolaget inte erlades med stöd av den angripna förordningen utan enligt förordning nr 695/2006 som innebar ändringar av den angripna förordningen (punkterna 54 och 55 i den överklagade domen), för det fjärde, att de påstådda rättsstridigheterna i den omtvistade förordningen inte kunde upprepas oberoende av de faktiska omständigheterna i fallet (punkterna 56–58) och, för det femte, att påståendet om återupprättande av klagandens anseende inte var styrkt (punkt 59).
- 53 Dessutom framhåller domstolen att tribunalen i punkt 54 i domen fann att förordning 695/2006 hade inrättat ett nytt normalvärde och jämförde detta med exportpriset för att nå slutsatsen att klaganden inte hade något berättigat intresse av att få saken prövad när det gäller den andra och den tredje grunden, vilka avsåg felaktigheter i den omtvistade förordningen vad beträffar fastställandet av normalvärdet respektive jämförelsen av normalvärdet med exportpriset i den omtvistade förordningen, i avsaknad av en begäran om återbetalning av tullar som erlagts på grundval av denna förordning.
- 54 Tribunalen gjorde en riktig bedömning när den drog en sådan slutsats, eftersom klaganden, i likhet med vad generaladvokaten har påpekat i punkt 99 i sitt förslag till avgörande, inte inom tre månader från dagen för erhållandet av en underrättelse om tullskuld enligt artikel 121.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 296, 2013, s. 1) hos tullmyndigheterna ansökt om återbetalning av tull som erlagts med stöd av den rättsakt som klaganden anser är rättsstridig (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, punkt 67, och dom av den 4 februari 2016, K & J Clark International och Puma, C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 188 och där angiven rättspraxis).
- 55 Härav följer, i motsats till vad klaganden har anfört till stöd för den fjärde delen av den första grunden för överklagande, att den överklagade domen gör det möjligt att förstå varför tribunalen inte tillämpade resonemanget i punkterna 56 och 57 i dom av den 18 mars 2009, Shanghai Excell M & E Enterprise och Shanghai Adeptech Precision/rådet (T-299/05, EU:T:2009:72) i förevarande fall.

- 56 Inte heller den fjärde delen av den första grunden kan därför godtas. Överklagandet kan följaktligen inte bifallas på någon del av den första grunden.

Den andra grunden

Parternas argument

- 57 Klaganden har genom sin andra grund kritiserat punkterna 162, 163, 168, 169 och 170 i den överklagade domen, genom vilka tribunalen underkände klagandens femte grund till stöd för sin talan om ogiltigförklaring. I denna grund ifrågasattes orsakssambandet mellan importen av sänglinne från Pakistan och den väsentliga skada som unionsindustrin lidit inom detta område dels på grund av industrins omställning till den högkvalitativa sektorn, dels på grund av den ökade importen från turkiska tillverkare med anknytning till tillverkare i unionen.
- 58 I den första delen av den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna när den, i punkterna 162 och 163 i den överklagade domen, gjorde bedömningen att omställningen av unionsindustrin till den översta marknadssektorn inte kunde anses vara av sådan art att den kunde påverka orsakssambandet mellan den dumpade importen från Pakistan och den skada som unionsindustrin lidit, trots att det i skälen 92 och 112 i den angripna förordningen angavs att försäljningsvolymen var lägre i denna sektor. Klaganden har vidare anfört att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning genom att inte besvara bolagets argument om att omställningen av unionsindustrin redan hade påbörjats före inledandet av undersökningsperioden.
- 59 I den andra delen av den andra grunden har klaganden gjort gällande att tribunalen, i punkt 168 i den överklagade domen, missuppfattade omständigheterna i den omtvistade förordningen genom att finna att det faktum att institutionerna konstaterat vissa kopplingar mellan unionsindustrin och andra länder, i sig inte innebär att de var medvetna om en utlokaliseringsstrategi, trots att det i skäl 109 i den omtvistade förordningen angavs att det fanns kopplingar mellan unionsindustrin och den turkiska industrin samt en viss grad av marknadsintegration för denna industri, vilket visade att det finns en strategi för utlokalisering av unionsindustrin till Turkiet.
- 60 Klaganden har vidare anfört, vad gäller punkt 169 i den överklagade domen, att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna genom att finna att klaganden hade påstått att unionsindustrins utlokalisering av produktionen av sänglinne till andra länder hade brutit orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och importen från Pakistan. Klaganden anser dessutom att tribunalen har underlåtit att motivera påståendet i punkt 170 i den överklagade domen, att skälen 109–111 i den omtvistade förordningen visar att rådet i tillräcklig omfattning hade bedömt konsekvenserna av importen av den berörda produkten från Turkiet. Klaganden har slutligen gjort gällande att den överklagade domen inte innehåller någon analys av den kombinerade effekten av unionsindustrins omställning till den högkvalitativa sektorn och den parallella ökningen av import från turkiska tillverkare med anknytning till unionsindustrin.
- 61 Rådet och kommissionen har bestritt klagandens argument.

Domstolens bedömning

- 62 Det erinras om att enligt domstolens fasta rättspraxis måste en missuppfattning av de faktiska omständigheterna och bevisningen framstå som uppenbar av handlingarna i målet utan att det är nödvändigt att göra en ny bedömning av dessa omständigheter och bevis (dom av den 2 juni 2016, Photo USA Electronic Graphic/rådet, C-31/15 P, ej publicerad, EU:C:2016:390, punkt 52 och där angiven rättspraxis).

- 63 Det framgår vidare av domstolens fasta praxis att unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska, politiska och juridiska situationer som de ska bedöma. Därav följer att domstolsprövningen av denna bedömning är begränsad till en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se, för ett liknande resonemang, dom av den 7 maj 1987, Nachi Fujikoshi/rådet, 255/84, EU:C:1987:203, punkt 21, och dom av den 14 december 2017, EBMA/rådet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 68 och där angiven rättspraxis).
- 64 Domstolen har även slagit fast att tribunalens prövning av den bevisning som ligger till grund för unionsinstitutionernas konstateranden inte utgör en ny bedömning av omständigheterna som ersätter institutionernas bedömning. Denna prövning inkräktar inte på det stora utrymme för skönsmässig bedömning som dessa institutioner förfogar över på det handelspolitiska området, utan syftar endast till att kontrollera huruvida bevisningen ger stöd för de slutsatser som institutionerna har dragit. Det ankommer således på tribunalen att pröva inte bara huruvida de bevis som åberopats är materiellt riktiga, tillförlitliga och samstämmiga, utan även huruvida dessa bevis utgör samtliga relevanta uppgifter som ska beaktas för att bedöma en komplicerad situation och huruvida de kan ligga till grund för de slutsatser som dras (dom av den 14 december 2017, EBMA/rådet, C-61/16 P, EU:C:2017:968, punkt 69 och där angiven rättspraxis).
- 65 I förevarande mål och beträffande påståendet om missuppfattning av de faktiska omständigheterna som sökanden har åberopat till stöd för den första delen av den andra grunden, vilken riktar sig mot punkterna 162 och 163 i den överklagade domen, ska det konstateras beträffande övervägandena i den första av dessa punkter att det i skälen 92 och 112 i den omtvistade förordningen angavs dels att "[unions]industrin har tvingats övergå till en högre andel försäljning av dyra nischprodukter, i takt med att dess försäljning på massmarknaden med höga försäljningsvolymerna tagits över av import från lågprisländer" och dels att "[d]e flesta av [unions]tillverkarna har olika produktlinjer för olika marknadssegment. De dyra märkena genererar höga marginaler men säljs endast i mycket små volymer. För att maximera kapacitetsutnyttjandet och täcka de fasta tillverkningskostnaderna skulle [unions]industrin även behöva sälja stora volymer i lågprissegmentet. ... Med hänsyn till den totala ökningen av förbrukningen, som inte är begränsad till ett särskilt marknadssegment, kan således efterfrågesituationen i [unionen] inte anses upphäva orsakssambandet mellan den dumpade importen från Pakistan och skadan för [unions]industrin".
- 66 I motsats till vad klaganden har gjort gällande innehåller punkt 162 i den överklagade domen, enligt vilken den väsentliga skada som unionsindustrin lidit inte kunde förklaras av en påstådd stagnation av efterfrågan i den högkvalitativa sektorn, eftersom unionsindustrins efterfrågan hade ökat inom alla sektorer, inte någon motsägelse i förhållande till de två skäl som nämns i föregående punkt. Detta påstående saknar således grund.
- 67 När det gäller anmärkningen mot punkt 163 i den överklagade domen, påpekar domstolen att de skäl som anges i punkt 162 i den överklagade domen i sig är tillräckliga för att underkänna klagandens anmärkning.
- 68 Härav följer att denna anmärkning ska lämnas utan avseende då den är verkningslös. Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på den andra grundens första del.
- 69 Vad gäller den andra delen av den andra grunden, som riktar sig mot punkterna 168–170 i den överklagade domen, framhåller domstolen att rådet i skälen 109 och 111 i den omtvistade förordningen påpekade att det fanns kopplingar mellan unionsindustrin och den turkiska industrin och en viss marknadsintegration i form av handel mellan företag, vilket tyder på att beslutet att importera från detta land inte endast är avhängigt av priset. Rådet drog slutsatsen att importen från

andra tredjeländer än Pakistan inte påverkade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Pakistan och den skada som unionsindustrin lidit, eftersom priserna från dessa andra tredjeländer var högre än den pakistanska industrins priser.

- 70 Vad gäller punkt 168 i den överklagade domen, enligt vilken ”den omständigheten att institutionerna noterade vissa ekonomiska band mellan unionsindustrin och andra länder innebär inte i sig att de var medvetna om en utlokaliseringsstrategi med målet att ersätta unionens produktion med utlokaliserad produktion”, framstår det inte som uppenbart att tribunalen har missuppfattat de omständigheter som nämns i föregående punkt, eftersom konstaterandet av förekomsten av band mellan unionsindustrin och den turkiska industrin samt import som inte enbart motiveras av priser, inte i sig är tillräckligt för att visa att unionsindustrin tillämpar en avsiktlig utlokaliseringsstrategi, med stöd av vilken det med fog kan ifrågasättas huruvida unionsindustrin lidit skada till följd av importen från Pakistan.
- 71 I enlighet med den rättspraxis som nämns i punkt 62 i förevarande dom kan överklagandet inte heller bifallas såvitt avser den anmärkning som klaganden har åberopat till stöd för den andra grundens andra del, enligt vilken tribunalen i punkt 168 i den överklagade domen missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet.
- 72 Vad därefter beträffar den anmärkning som riktas mot punkt 169 i den överklagade domen, varvid klaganden gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna i målet, framhåller domstolen att klaganden i punkt 172 i sin ansökan om ogiltigförklaring till tribunalen uppgav att ”i den mån förlorade marknadsandelar för produktion i [unionen] har kompenseras genom en högre marknadsandel för import från utlokaliserad produktion som kontrolleras av [unionsindustrin], orsakas en eventuell skada för [unions]industrin inte av import från Pakistan utan av [unions]producenternas beslut att använda offshore-produktion som kontrolleras av dem för sin försörjning av sänglinne av lågt värde och att sälja den i [unionen]”.
- 73 Klaganden har genom de överväganden som anges i föregående punkt, i motsats till vad bolaget har gjort gällande inom ramen för denna anmärkning, ifrågasatt orsakssambandet mellan den skada som unionsindustrin lidit och importen från Pakistan.
- 74 Överklagandet kan följaktligen inte vinna bifall på denna anmärkning.
- 75 Vad gäller klagandens tredje anmärkning till stöd för den andra grundens andra del finner domstolen att tribunalen har lämnat korrekta skäl för sin bedömning genom att i punkt 170 i den överklagade domen slå fast att det framgår av skälen 109–111 i den omtvistade förordningen att rådet hade gjort en tillräcklig bedömning av inverkan av importen av den berörda produkten från andra tredjeländer, däribland Turkiet, och att rådet således kunnat konstatera, utan att göra en uppenbart oriktig bedömning, att de relativt höga priserna på import från dessa länder jämfört med import från Pakistan talade emot att import från tredjeländer bryter nämnda orsakssamband.
- 76 Tribunalen konstaterade nämligen, efter att ha påpekat att klaganden inte åberopat någon bevisning med stöd av vilken det aktuella orsakssambandet kan ifrågasättas, att rådet inte hade gjort någon uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna och att de uppgifter som angetts i den omtvistade förordningen var tillräckliga för att styrka ett sådant orsakssamband.
- 77 Överklagandet kan följaktligen inte bifallas med stöd av denna anmärkning.
- 78 Vad slutligen beträffar anmärkningen att det inte gjorts någon analys av den kombinerade effekten av andra faktorer, framhåller domstolen att tribunalen, i punkterna 178–181 i den överklagade domen, angett skälen till varför det inte var nödvändigt att undersöka den kombinerade effekten. Klaganden har härvidlag i sitt överklagande inte förklarat på vilket sätt tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i denna del.

- 79 Denna anmärkning kan således inte upptas till sakprövning. Överklagandet kan följaktligen inte bifallas med stöd av den andra delen av den andra grunden, i den del den kan tas upp till sakprövning.
- 80 Av det ovan anförda följer att överklagandet inte kan bifallas på den andra grunden, i den del den kan tas upp till sakprövning. Överklagandet ska således ogillas i sin helhet, eftersom det i vissa delar ska avvisas och i övriga delar är ogrundat.

Rättegångskostnader

- 81 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som är tillämplig på mål om överklagande enligt artikel 184.1 i rättegångsreglerna, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.
- 82 Rådet och kommissionen har yrkat att Gul Ahmed ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Gul Ahmed har tappat målet, ska deras yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) **Överklagandet ogillas.**
- 2) **Gul Ahmed Textile Mills Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter